

La lectoescriptura, un procés emocionant

written by Elisabet Gómez | 5 de November de 2024

Un dels moments més emocionants i il·lusionants per a la infància, els seus familiars i els seus mestres és quan comença a interessar-se per el “món escrit” que hi ha al seu voltant i a voler saber què posa en cada cartell que troba al seu pas.

Iniciar-se en la lectura suposa una espècie de “descobriment” que sembla quasi sobtat, com de la nit al dia, però que realment s’ha anat forjant al llarg del temps a base d’una sèrie d’interaccions i elements que el fan possible. Malgrat eixa il·lusió que solen manifestar tant les famílies com els propis xiquets i xiquetes (a vegades, fins i tot quasi d’una manera indirecta, a través d’un senzill comentari o amb la seua mirada, mitjançant els seus gestos facials...) existixen corrents, modes (o com cadascú vulga anomenar-ho) que manifestament no promouen l’aprenentatge de la lectura, al·legant que encara són xicotets, que no s’estan respectant els seus temps, que cal [esperar que maduren](#), que no hi ha pressa, que ja vindrà...

Per descomptat, eixes afirmacions no van en la línia de les [evidències científiques](#), les quals ressalten la importància del contacte amb la lectoescriptura des de les edats més primerenques. Però l’oposició d’algunes famílies i professionals de l’educació (encara que sense cap base

científica que ho avale) davant la idea que els xiquets i les xiquetes accedisquen a la lectura des de xicotets genera debat.

No obstant això, cada vegada més mestres que accedixen a les evidències científiques recolzen el gran valor de promoure este procés, dins i fora de l'escola, com una cosa emocionant, divertida, atractiva, predictor de d'èxit... I ho transmeten a les famílies de l'alumnat al qual atenen, intentant generar climes que el potencien a l'escola i en les llars.

Com ja sabem, llegir i escriure és un procés que suposa anar adquirint (des del mateix moment del naixement) habilitats lingüístiques que, en un futur, permetran que la persona llija i escriga cada vegada amb major seguretat i correcció. Totes les accions que acompanyen al xiquet o xiqueta, en interacció amb altres persones adultes i iguals, ho reforcen i enriquixen. Són molts els exemples que poden ajudar a involucrar als més xicotets i xicotetes en la lectura i l'escriptura:

- Passar les pàgines d'un conte, d'un llibre
- Assenyalar i descriure les imatges que acompanyen als textos
- Escoltar la lectura d'una persona adulta
- Entaular diàleg entre l'adult que llig i el o la menor
- Reconèixer lletres i els seus sons, així com paraules conegudes, en els textos
- Intentar escriure el nom d'éssers afins, d'objectes, d'animals...
- Jugar amb la correspondència entre grafema i fonema
- Pensar paraules que comencen, acaben, tenen el so "...", etc.

Així doncs, el contacte amb la lectoescriptura des de les

edats més primerenques és un dret al qual tot infant hauria d'accedir com més prompte millor. No promoure-ho suposa major vulnerabilitat i posa barreres al seu èxit.

[Imatge: [Freepik](#)]